

Дрангозова. (Застава предъ сжда) Господа сждии, азъ съмъ жена на потърпевшия Дрангозовъ. Моля да бжда оставена.

Прокурора. Вѣрно ли е, че мжжъ ви е здравъ?

Дрангозова. Да.

Прокурора. Виждате, господа сждии, че съмъ правъ.

Дрангозова. Азъ моля господинъ председателя. . .

Председателя. Че какво толкова ви интересува?

Дрангозова. Азъ искамъ да чуя, какво ще каже моя мжжъ за своитѣ любовни отношения съ чужденката. Защото азъ ще заведа дѣло за разводъ.

Шайновъ. Господинъ председателю, намъ закона позволява да оставимъ двама свидетели — оставете госпожата да слуша.

Градинарова. И мене, господине председателю. Азъ съмъ жена на потърпевшия Градинаровъ.

Шайновъ, Нека остане и госпожа Градинарова.

(Журналиститѣ се погледватъ и правятъ гримаси.)

І журналистъ. Азъ съмъ журналистъ господинъ председателю,—не е ли позволено?

Председателя. На госпожитѣ се разрешава, а на журналиститѣ — не. Защото това, което не бива да се слуша отъ чуждата публика — не бива и да се изнася въ печата.

(Публиката напуща)

Председателя. Ще стане докладъ на дѣлото.

Докладчика: (Взема дѣлото, почва до-